

Édes barátságom!

Köszönöm hűségű és kedves leveledet, mint majdan is érzeni látszol. Pesten lakod óta az előző napi levelet írted; köszönöm mindam és hol örömmel, hol aggodalommal, hol bosszúsággal olvastam.

Örültem azon: hogy egészségi tekintetben jobbakban vagy, dolgozol s kedélyed nem oly nyomorú mint Köcsönön vala; hogy a kedves komám atykom s nej és lábfajása nagy részben elhagyta; hogy fiatalban örömeitek van, s Köcsönön cunandás elvégezvén, ismét egyjutt letelek mindmaján, s kívánok örültem mind azon, mi leveledben jó, kellemes vagy legalább "úthely" van. Aggodalommal olvastam: mit jövőköröl s kitalálásaidról is, azokban amik bizonys: hogy mind ezt előre tudva s látva is, el kellett hagynod Köcsön. A Juliska állapotja is bár más volna! Ime ott vagyok Pesten és meg írod orvos köre, és kényed baján meg vészen sejtve sütkéressen! Hogyan bírom hát én Hamván kigyógyítatni kémeimet?

Élbe hagylam minden kuszával, bizon az időre és a gondviselésre, egyet majd vége lesz, mint írod: egyet mindennel vége lesz.

Nagy bosszánkodásom van lapod állapotja miatt; hát sem a tudományok, sem a közfelfogás látszása, sem erettel nem akarja e nyomorú publicum felfogtatni a

Tízfelő? disznóknak, aróképzőknak, de éhen vesem nagy-
nak; ez a magyar tempo! Ugyan veszem elmondtam
hogy már az asztalansági menem a Hanvai urakkal
hogy legyenek a Kispárisi társaság pártolói vagy
legalább fizessenek elő lapodra, mint haszonnal. Sőt
Szegény feleségem a minap, egyike illeni adomány -
asztalán egy nyomonlalt lapot láttam: azt monda, ugyan
idee teltem! mért nem hozdátok e semmisej lehejt az
Asány lapját? mire az adományjaj így felelt: mit -
mondanának ha én azra praenumerálnék! és od
meg aztán, ha teltek van ezt a feleletet!

Mi sajtó állapotunkat illeti: engem két kézig az epe-hideg
kínzóca, így volt itt minden harmadik ember, a hidegtelek
elmaradása után egy kézig túlszón voltam, most nincs
ott nagyon hogy a látóvisszatérésiöt kell tartanom,
stémem a régi állapotban van, kedélyem életem tönk-
se leve. Feleségem folytonos májdagadásba stémem,
és már csak nem teljesen meg siketült meg amjira
hogy társaságba nem mehet, ha későbbiül valakiva:
egyikre-e csak jóva fakad is azt monja hogy nem
jön, én éntem szegénye és iszony maradtunk.)

Pestre édes barátság, nem mehetünk; én másfel
is alatt sokat elcsúsztam stémemre, a febru 11-én da
elpusztult, 10 telkes gárda megitta mindencé, már
tavaly is jelentésem róla jövedelmemnek kin maradt

az idén pedig, az istenyu szerseg miatt, midőn Darvas
Pálnak példánt 3-6 száz lelkess 20 kereszt gáborija
volt; ahogyan valamihez remény segem. Azan igazság
szerent is köveskereset már mi közzant jönni, volt
is valamelyik letelestben ilyen forma igeret, de a melly
már az idén mehexen fog teljesülni. A minap Karimov
Gáboromat voltam beszélvénk rólad sokat, különösen di-
cese-i felolvasásokat mellyet a letelestben is érintett az is
poeticából sajtóval, nekem is felvint a mutatvány melly
a vasárnapj napságban volt, de olvasván azt hittem:
hogy csak emmi is hogy a sim-hajha szavak aka-rod benne
kerfiguráram. Tellek hogy ugy tettek vele mint a Toldy
deszkával. Gábor családhozik: hogy a versek közzint
a posonyi vástban örömmel nem válasszotat. Monjja
azt is: hogy Eggeary már beszélt a 10 fióval, mellyet
megkapott; hogy van az ottan ha az ember minden áran
focem akar, (le vagy pedig az is nem én) válokas is
utalványokas küldvenek a nyakára! Hanem most
már igazán komolyan kitérem hogy engem a barát-
ság rovására is valamis tessmunk, engem reverenszen
nehem egy két verset ismi Conoba viedt állt.
Gáboromat beszéltem e diorási historici, és a pirio
dolognak tarja hogy tőten péntek fogadtunk el. It's sine
völa, hogy van benne valami; lehas se vagy mintes a
kise-vebe.

Összöl hogy, igazán salentumos fedezet fel, ohajom
hogy legyen valaglele menöl elöf, bár más résztől tartal

Öle: hogy "savac rémis" tudgagógásbam elfogvesem.

Csalatkezel, azt gondoltam: hogy én politikai híreles vártam
vélis: én hiszem magamról hogy szeretem hazámat, de poliai
szató meg sem vágyok; és csendesem aron kineh ambíciója
támar: jeles irótol gyenge politicus lenni. Ho

Ho de elég emnyr ez netal; nagyon elfáradtam a dik
látás miatt. de se meg lehet meg nelem, többkö is azt
az örömet, melyet legközelebbi leveled által kerekell.

Selkünköt öletünk is isokolunk értes mindnyajoko
kat!

Hanva September 25. 1861.

igaz barátom

Tompallukhoz

Ime, barátom bensőséggel írok leveled-
re válaszolva, a hogy lehetett; fatalis
dolog az: hogy a mi én kedvel a barát
mondani, először a más kollan ei má-
ján menjen keresztül.

Isten áldjon meg benneteket!

LHC.